

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Шумен, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагьозян

Членове: Теодора Енч. Димитрова
Теодора Р. Йорданова-Момова

при участието на секретаря Силвия Й. Методиева
като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагьозян Въззивно гражданско
дело № 20233600500445 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №218/28.08.2023г. по гр.д.№63/2023г. по описа на НПРС ,съдът е
отхвърлил изцяло като неоснователен и недоказан иска с правно основание чл.422 от ГПК
във вр. с чл.220 ал.1 от КТ, с цена 2 130.00лв./главница/, ведно със законната лихва върху нея
до окончателното ѝ изплащане ,предявен от "....."ЕООД , ЕИК:....., със седалище и адрес на
управление: гр.Шумен, обл.Шумен, кв.....“„бул."....."№1,представявано от управителя
В.С.С. ,с пълномощник по делото адв.В. М. М. ШАК срещу Б. М. Ю. с ЕГН:***** , с
адрес: с....., общ.Каолиново, обл.Шумен, ул."....."№12 , да бъде признато за установено, че
ответникът Б. М. Ю. с ЕГН:***** ,с адрес: с....., общ.Каолиново, обл.Шумен,
ул."....."№12 дължи на ищеца "....."ЕООД ,ЕИК:....., със седалище и адрес на управление:
гр.Шумен, обл.Шумен, кв.....“„ бул."....."№1,представявано от управителя В.С.С. сумата в
размер на 2130.00лв.,представляваща обезщетение по чл.220 ал.1 от КТ,ведно със законната
лихва върху тази сума,считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК по
ч.гр.д. №826/2022г.по описа на РС-Нови пазар /за което е издадена Заповед
№390/15.08.2022г.за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.
№826/2022г.по описа на НПРС/, отхвърлил е искането на "....."ЕООД срещу Б. М. Ю. за
присъждане на съдебно[1]деловодни разноски по ч.гр.д.№826/2022г.по описа на НПРС в
размер на 42.60лв. , отхвърлил е искането на "....."ЕООД срещу Б. М. Ю. за присъждане на
съдебно[1]деловодни разноски в настоящото исково производство в размер на 42.60лв. -
държавна такса, 490.00лв.- адвокатско възнаграждение и 513.00лв. -депозит за адвокатско
възнаграждение на назначения на ответника особен представител по делото.

Решението е обжалвано от ищеца "....."ЕООД , действащо, чрез пълномощника си адв.В. М. от ШАК, като незаконосъобразно и неправилно по изложените в жалбата съображения. Жалбоподателят моли решението да бъде отменено и вместо това съдът да постанови ново с което да уважи предявения иск и да се присъдят разноските по делото.

В представен в срок отговор въззиваемата страна Б. М. Ю., действащ ,чрез назначения му особен представител адв.И. М. И. от ШАК оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да я остави без уважение и потвърди обжалваното решение.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК от надлежна страна, при наличие на правен интерес и е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Като обсъди основанията и доводите изложени от страните ,както и събраните по делото доказателства ,съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Въз основа на подадено от ищеца Б. М. Ю. заявление, с трудов договор №27/13.09.2021г., на основание чл.67 ал.1 т.1 от КТ във вр.с чл.70 ал.1 от КТ, той е назначен на длъжността "Бояджия,промишлени изделия" при ответника "Мадар Агро"ЕООД ,за неопределен срок от време със срок за изпитване от 6 месеца, уговорен в полза на работодателя,при уговорено основно месечно възнаграждение в размер на 650.00в.и допълнително такова за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0.6% за всяка година. Работникът е постъпил на работа на 14.09.2021г.В чл.8 от договора страните са се споразумели,че срокът на предизвестие при прекратяване на същия е 3 месеца,валиден и за двете страни.Работодателят е изпълнил задължението си по чл.62,ал.5 от КТ и е изпратил уведомление до НАП за възникналото с ищеца трудово правоотношение - справка с вх. №27388213022279/13.09.2021г. На 4.05.2022г.,ищецът е подал заявление с вх.№ 046/04.05.2022г. до управителя на "....."ЕООД,с което е заявил желание да бъде прекратено трудовото му правоотношение на основание чл.325 ал.1 от КТ,като не е посочено считано от кога,а в случай,че молбата му не бъде удовлетворена,моли заявлението да се счита за отправено предизвестие на основание чл.326,ал.1 от КТ, като върху заявлението била поставена резолюция , че следва да се отработи срокът на предизвестие. Със Заповед №30/16.05.2022г.,издадена от управителя на ищцовото дружество,на основание чл.128а,ал.3 от КТ във вр.с чл.326,ал.1 и чл.335,ал.2 ,т.2 е прекратено трудовия договор на ищеца ,считано от 16.05.2022г.,с причини:"Отправено от работника/служителя предизвестие по чл.326,ал.1 от КТ,което не желае да спазва и отработи". На основание чл.220,ал.1 от КТ работодателят е посочил,че работникът/служителят следва да му заплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие в размер на брутното си трудово възнаграждение за три месеца. Заповедта за уволнение не е връчена на работника, тъй като същият не е била намерен на адреса му. Ищецът е представил издадено от него придружително писмо от 22.06.2022г., адресирано до ответника,с което го е уведомил ,да се яви,за да получи трудовата си книжка,както и му е изпратил по пощата заповедта за уволнение. Пощенската пратка е върната в цялост на 27.06.2022г.,поради "преместване" на адресата.

На основание подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410

от ГПК, съдът е издал Заповед №390/15.08.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№826/2022г.по описа на НПРС, с което е разпоредил длъжникът Б. М. Ю. да заплати на кредитора "....."ЕООД сумата 2 130.00лв.- главница ,както и държавна такса в размер на 42.60лв., като е посочено, че вземането произтича от следните обстоятелства -"неспазен срок на предизвестие за прекратяване на трудов договор по чл.220,ал.1 от КТ". Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл.47 ал.5 от ГПК,за което,съдът е указал на основание чл.415 от ГПК на заявителя,че може да предяви иск за установяване на вземането си,което той е сторил и е образувано настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка , съдът достигна до следните правни изводи: На осн.чл.220 ал.1 от КТ страната ,която има право да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие ,може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестieto ,при което дължи на другата страна обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазеният срок на предизвестieto.

За да възникне правото на работодателя на обезщетение на основание чл.220 ал.1 от КТ следва да са налице следните юридически факти :1/съществуващото трудово правоотношение да е прекратено едностранно от работника с отправяне на предизвестие по реда на чл.326 ал.1 от КТ, 2/валидно уговорен между страните срок на предизвестие за прекратяване на трудовия договор и 3/работникът да не се е явявал на работа в срока на предизвестieto . Първите две групи обстоятелства следва да бъдат установени от ищеца, както и дължимият размер на претендираното обезщетение, а ответникът следва да докаже, че се е явявал на работа в срока на предизвестieto.

Доказа се, че между „.....“ ЕООД гр. Шумен и ответника Б. М. Ю. е съществувало трудово правоотношение, по силата на което последния изпълнявал длъжността „Бояджия, промишлени изделия“. Установи се, че на 4.05.2022 г. ответникът депозирал заявление, с което заявил желанието си трудовото правоотношение между страните да бъде прекратено по взаимно съгласие, което не било прието от работодателя. В същото изявление, Б. М. Ю. посочил, че в случай на отказ, то следва да се счита за предизвестие. Тоест, същият едностранно е прекратил трудовото правоотношение, отправяйки ясно, недвусмислено и безусловно едностранно писмено волеизявление за прекратяване на договора, без да отработва срока на предизвестieto. По силата на разпоредбата на чл. 335, ал. 2, т. 3 от КТ, правоотношението се прекратява от момента на получаване на писменото изявление на служителя и това прекратяване настъпва автоматично , като заповедта на работодателя има само констативен характер и в този смисъл е и съдебната практика . В решение №4 от 21.02.2012г. на ВКС гр.д.№278/2011г. IV г.о. ГК се приема ,че съобразно разпоредбата на чл. 326 КТ работникът или служителят може едностранно да прекрати трудовия договор с писмено предизвестие до работодателя. Това е субективно преобразуващо право за едностранно прекратяване на трудовия договор по инициатива на работника. В тази хипотеза прекратяването на трудовото правоотношение настъпва само по волята на

работника или служителя, като законът не изисква никакво волеизявление на работодателя при това основание за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работника или служителя. Тоест, правоотношението между страните по делото е прекратено на 4.05.2022 г. с получаване от ищеца на писменото изявление на Б. М. Ю..

Предвид изложеното, следва да се приеме, че прекратявайки едностранно трудовия договор с работодателя си, без да отработи уговорения срок на предизвестieto Б. М. Ю. дължи на „.....“ ЕООД обезщетение. Размерът на същото възлиза на brutното му трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестieto. В случая, от представения фиш за работна заплата се установи, че brutното трудово възнаграждение на Борисов възлизало на 710,00 лв. Тоест, трикратният размер на brutното трудово възнаграждение на ответника възлиза общо на 2130,00 лева.

С оглед на обстоятелството, че правните изводи, до които въззивната инстанция е достигнала, не съответства на правните съждения на първоинстанционния съд, то обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо това предявения иск да бъде уважен.

Съобразно изхода от спора следва на ищеца да се присъдят направените от него разноски по ч.гр.д.№826/2022г. по описа на НПРС в размер на 42.60лв. за държавна такса , по първоинстанционното производство в размер на 42.60лв. за държавна такса ,490лв. за адвокатски хонорар и 513лв. разноски за възнаграждение на особен представител , общо 1045.60лв. и направените разноски по въззивното производство в размер на 490лв. за адвокатски хонорар и 513лв. за възнаграждение на особен представител, общо 1003лв.

Водим от гореизложеното и на чл.271 от ГПК ,съдът

РЕШИ:

На основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 220, ал. 1 от КТ, ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Б. М. Ю. с ЕГН:*****, с адрес: с....., общ.Каолиново, обл.Шумен, ул."....."№12 и „.....“ ЕООД с ЕИК ....., със седалище: гр. Шумен, адрес на управление: гр. Шумен 9700, ж.к. „.....“, бул. „.....“ № 1, представлявано от В.С.С., със съдебен адресат – адв. В. М. от ШАК, гр. Шумен, пл. „Освобождение“ № 7, ет. 2, офис 4, че съществува вземане на „.....“ ЕООД от Б. М. Ю. в размер на 2130,00 лв. (две хиляди сто и тридесет лева), представляващо парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение за неспазения срок на предизвестieto при прекратяване на трудов договор №27/13.09.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 12.08.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за което вземане е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК №390/15.08.2022г. по ч.гр.д.№826/2022г. по описа на НПРС.

ОСЪЖДА Б. М. Ю. с ЕГН:*****, да заплати на „.....“ ЕООД гр. Шумен, направените деловодни разноски по ч.гр.д.№826/2022г. по описа на НПРС в размер на

42.60лв. за държавна такса.

ОСЪЖДА Б. М. Ю. с ЕГН:*****, с адрес: с....., общ.Каолиново, обл.Шумен, ул."....."№12 да заплати на „.....” ЕООД гр. Шумен, направените по настоящото исково производство деловодни разnosки за първата инстанция в размер на общо 1045.60лв. и за въззивната инстанция в размер на общо 1003лв.

Решението не подлежи на обжалване на осн.чл.280 ал.3 т.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____